

صمیمیت تجربه

روپرت اسپایرا

مترجم: فرزانه نژاده

www.ketab.ir

سرشناسه: اسپیرا، روپرت، ۱۹۶۰-م.

Spira, Rupert, 1960-

عنوان و نام پدیدآور: صمیمیت تجربه/روپرت اسپایرا؛ ترجمه‌ی فرزانه نژاده.

مشخصات نشر: تهران: ترنگ، ۱۳۹۹.

مشخصات ظاهری: ۲۶۱ ص.

شابک: ۵-۶۶۸۳۷۱-۶۶۲۲-۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

یادداشت: عنوان اصلی: Presence : the intimacy of all experience, 2016.

موضوع: آگاهی

Consciousness موضوع:

موضوع: ادویتا

Advaita موضوع:

شناسه افزوده: نژاده، فرزانه، ۱۳۶۱-، مترجم

Nejadeh, Farzaneh شناسه افزوده:

رده بندی کنگره: B۸۰۸/۹

رده بندی دیویی: ۱۸۱/۴۸۲

شماره کتابشناسی ملی: ۷۲۶۴۷۲۰

nashretorang

www.nashretorang.com

نشر ترنگ

صمیمیت تجربه

روبرت اسپایرا

مترجم: فرزانه نژاد

حروف چین و صفحه آرا: الهه ترنگ

ویراستار: الناز معتمدی

لیتوگرافی و چاپ: نیک

چاپ اول: ۱۴۰۱

تیراژ: ۳۰۰ نسخه

قیمت: ۷۰۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۶۸۳۷۱-۵

نشانی انتشارات ترنگ: خیابان انقلاب، خیابان روانمهر، کوچه دولتشاهی، پلاک ۵، طبقه اول

تلفن: ۰۹۱۹۹۶۴۶۲۲۴ همراه: ۶۶۴۰۳۵۲۰ / ۶۶۴۷۰۳۷۶

حق چاپ محفوظ است

nashretorang@gmail.com

فهرست

۹	صمیمت تجربه
۲۰	برتری حضور
۲۶	آگاهی و عشق یگانه هستند
۲۹	معصومیت تجربه
۳۴	«من» ناب خود آگاهی
۴۰	آگاهی و ابره‌های ظاهر آن
۵۰	کانون فرضی ادراک
۵۸	تولد فرضی خویشتن و جهان
۲۶	ما زاده نشده‌ایم
۹۶	عشق: شالوده تجربه
۳۷	همه چیز آمیخته به حضور است
۷۷	تمام آنچه آرزویش را داشتیم
۸۳	القاب بسیار خداوند
۸۸	آیا جهان در درون است؟
۹۲	سایه خویشتن مجرا
۹۷	فقدان خود، بودن چیز هاست
۱۰۲	واقعیت، رمز آلود نیست
۱۰۷	آگاهی همواره خود را می‌شناسد
۱۱۴	جهل حقیقی وجود ندارد
۱۱۷	هیچ چیز هیچ گاه ناپدید نمی‌شود
۱۲۰	آگاهی ناب و شفاف
۱۲۳	ریسمان حریق زده

۱۲۹	انقلابی حقیقی
۱۳۲	تجسم خود آگاهی
۷۳۱	حضور صرفاً خود را می‌یابد
۱۴۲	تاروپود هویت
۱۴۶	کاملاً صمیمانه
۱۵۴	هرگز یار را از دست نخواهیم داد
۱۶۰	حضور آگاهانه
۱۶۵	حضور از جهان نفس می‌کشد
۱۶۸	سرسپردگی
۱۷۲	بازیگر نقش اصلی
۱۷۵	فراموشی ظاهری وجود خویش
۱۸۲	حالت طبیعی گشودگی و شفافیت
۱۸۵	امنیت واقعی ما
۱۸۹	شناسایی وجود
۱۹۳	چه کسی؟
۱۹۹	آیا این ادراک نهایی است؟
۲۰۳	نابودی فکر در جوهر خود
۲۰۹	آیا زندگی هدف دارد؟
۲۱۱	بذر جدایی
۲۱۴	پیشکش همه چیز به حضور
۲۱۷	عشق صرفاً خود را می‌شناسد
۲۲۰	شخص، شاهد، جوهر، حضور
۲۲۵	قادر به شناخت هیچ چیز نیستیم
۲۲۸	تنها صمیمت ناب وجود دارد
۲۳۷	حقیقت همواره حاضر هستی
۲۴۱	اعتیاد و نادوگانگی
۲۴۲	هیچ کس هیچ چیز را ندارد یا انتخاب نمی‌کند
۲۴۶	تجربه تجربه از خود

مقدمه

صمیمیت یکپارچه تجربه

سال ۱۹۹۸ که با دومین و استاد عزیزم، فرانسیس لوسیل، درباره «ماهیت تجربه» صحبت می کردیم، صدای سگی در فاصله ای دور به گوش رسید. در پس آن، به این مهم دست یافتم که حقیقت تجربه همان است که سگ در مکانی خارج، مجزا و در فاصله ای دور از من قرار گرفته است.

فرانسیس به من گفت: «چشمانت را ببند و دستانت را روی فرش بگذار.»
دستانم را روی فرش گذاشتم. بعد فقط تنها کلامی که از من پرسید این بود:
«احساست از فرش در کجاست؟»

دقیقاً در همان لحظه به وضوح دریافتم که احساس من از فرش، درون من است؛ درون آگاهی دریافت کننده. دقیقاً در همان مکانی که افکار و احساسات جسمی من پدیدار می شود.

هنگامی که چشمان خود را باز کردم، فرش مجدداً در خارج از درون من، مقابل چشمم پدیدار شد و به این منطق دست یافتم که فرش تنها چیز خارج از من بوده است. فرش، احساسی درون من بود اما در بیرون یک دریافت تصویری از آن وجود داشت. خُب چطور می تواند هر دو آن ها امکان داشته باشد؟

بدین ترتیب، با پرسشی واحد در ذهنم، تحقیق و تفحص خود را ادامه دادم: «ماهیت حقیقی تجربه چیست؟» پاسخی منطقی را که با مفاهیم غیر دوگانه پوشانده شده و در طی بیش از دو دهه جست و جو بسیار با آن برخورد کرده بودم نمی خواستم. من خواهان تجربه‌ای مستقیم بودم.

ساعت‌های متوالی را برای رد کردن برچسب‌های معمولی که اندیشه به‌زور بر تجربه می‌زند صرف می‌کردم و تجربه را به افشای خود، همان‌طور که هست، وامی‌گذاردم. با گذر زمان، بیش از پیش دریافتم که تجربه هر آن‌طور که هست، به‌طور کامل درون خودآگاهی و خود اتفاق می‌افتد.

در این دوران، به این شهود دست یافتم که در راه تجربه، اگر چیزی در خارج از خود تجربه نباشد، در درون آن نیز نمی‌تواند باشد؛ چراکه بیرون و درون، دو روی یک سکه هستند. یکی بدون دیگری تاب نخواهد آورد. تجربه به‌سادگی نه در درون و نه در بیرون باقی نمی‌ماند. کلیت این تجربه از خودآگاهی و خویشتن خود، سرچشمه گرفته و از آن جدایی‌ناپذیر است و در نهایت باید گفت از آن تشکیل شده است. در واقع در نظر داشتن سه واژه تجربه، خودآگاهی و خویشتن خویش، گمراه‌کننده است؛ چراکه آن‌ها همواره یکی بوده‌اند.

در مسیر این دریافت، هیچ اتفاق غیرمنتظره‌ای به‌جز رنگ باختن مفاهیمی که ما اغلب تجربه خویش را با آن توصیف می‌کردیم و به‌طور مصنوعی تجربه را به سوژه‌ای دریافت‌دارنده در درون، ابژه‌ای^۱ دریافت‌شده، دیگری یا جهان در بیرون تفکیک می‌کردیم رخ نداده است.

۱. بُراخت یا آویژه یا ابژه اصطلاحی در فلسفه نوین است که معمولاً در برابر سوژه به‌کار برده می‌شود. سوژه کتیو مشاهده‌کننده و ابژ کتیو آنچه مشاهده می‌شود است.